

„Soča“ izhaja vsak potek in velja do pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „poslanecih“ se plačuje za navadno tristoletno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tiskarnah v gosposki ulici blizu „treh kron“ na starem trgu in v nunski ulici ter v Trstu, via Casserna, 8.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uradništvu „Soče“ v Gorici na Travniku 16. I., naročnina pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim neprimožnim se naročnina niža; ako se oglase pri opravištvu.

Katoliško društvo

v Gorici poslalo je te dni sv. očetu papežu adreso, katero je bil sklenil občni zbor 29. januarja t. l. Odpor je adreso navlašč nekoliko zadržal, ker danes, 20. februarja, je osma obletnica, odkar sedi Leon XIII. na stolu sv. Petra v Rimu. Adresa se glasi tako le:

Sveti oče!

Ako se je posrečilo dolgemu nepretrganemu preganjanju, da je zatrla Vaše svete pravice, da zavira Vašo potrebno neodvisnost, da je močno ranilo Vaše očetovsko srce, se mu vender ni posrečilo, da bi Vam bilo odrgalo srca Vaših zvestih sinov, ki nasprotno ob času bridkosti so se Vam še bolj približali ter delijo z Vami bolesto zaradi tolikega žaljenja.

Tudi mi, katoličani na Goriškem, izrazili smo večkrat slavnemu Vašemu predniku sinovsko sočutje ter smo spričali Njemu in Vam svojo čut z onimi radodarnimi doneski, ki so Vam potrebni, odkar sto zgubili svoja posestva.

Zbrani v občnem zboru, poprijeli smo se udje „Katoliškega društva za Goriško“, prav radi to prilike, da izjavimo Vam, sveti oče, svoje resnične čute, kloneči svoj um Vašemu nezmotnemu nauku in svojo voljo Vašim veljavnim zapovedim. Izrekamo Vam, sveti oče, da čutimo v svojih srcih živo bolečino, ko vidimo, da se sovraži uže toliko let namestnik Kristusov, — da smo in bomo še molili, da bi stekel prej ko mogoče čas preganjanja in da bi razveselili Vaše srce vračajoči se nopokorni sinovi na pot resnice in pravice.

Podpirali bomo tudi dalje Vaše uboštvo, da bote mogli kako zadostiti splošni nalogi, katero imate od Jezusa Kristusa, oznanjevati evangelij vsemu svetu, nalogi, ki se Vam je v zadnjih časih otežila z najkrivičnejšo postavo o prodaji premoženja onega zavoda, ki je pospeševal širjenje vere (de propaganda fide).

Sprejmite, sveti oče, izraz teh naših občutkov zdaj, ko se bliža osma obletnica, odkar ste bili povzdigneni na prestol sv. Petra, in blagovoliti dati nam svoj apostolski blagoslov, ki naj nam bo v podporo in osrčenje, ko bijemo bitve Gospodove.

V duhu klečeči pred Vami, spričujemo se z najglobljejšim spoštovanjem

V Gorici, 29. januarja 1885.

Vaše Svetosti
najudanejši in najpokornejši sinovi.

Naši državni poslanci.

Na DUNAJI, 17. februarja.

V preteklih štirinajstih dneh nahajali smo skoro v vsaki številki večjih dunajskih dnevnikov, kedar so poročali o položaji državne zbornice, imena naših poslancev pod izrazom; „die Slovenen“ (Slovenci). Levičarski listi ugibali so sem ter tja, kako se bodo pač slovenski poslanci obnašali nasproti pristojbinski noveli, kedar pride do glasovanja, in trobili so uže med svet, da so se popolnoma sprli z vlado ter da bodo glasovali proti nje predlogu. Upali so to tem bolj, ker je g. poslanec Obreza, ki je imel govoriti za novo postavo, v zadnjem trenutku odpovedal svoj govor. Ali levičarski up je šel po vodi. Naši poslanci so tudi o tej postavi potegnili z vlado. Glasovanje naših gg. poslancev o pristojbinski noveli bilo je tudi zastran postavbe same pravo in dobro; kajti nova postava bi našim slovenskim pokrajinam ne bila v škodo. Vlada je propala s svojo novelo, ker je bil proti njej Coroninijev klub in del Lichtensteinovoga kluba; a hvaliti nam je postopanje naših poslancev v poslednjem času.

Znano je iz raznih poročil v „Soči“, kolikokrat se je potegoval posebno g. vitez dr. Tonkli za uplavo slovenskih srednjih šol, za zboljšanje cest na Goriškem itd.; pa vselej je vlada delala same obljube in pri obljubah je ostala. Končno je bilo tudi našim poslancem dovolj in stopili so pred vlado rekoč: „Dajte nam, kar sto obljubili, če ne vas tudi mi ne bomo več podpirali“. Zdaj se je vlada pokazala, kaj da prav za prav misli. Minister za uk in bogočastje odgovori jasno in odločno: slovenskih srednjih šol vam ne dam! Ta je bila beseda, ta! No, našim poslancem je po tem tudi jasno bilo, da jim vlada samo obečuje, ker jih potrebuje pri glasovanju, in sklenili so, ali upogniti jo ali pa z njo prelomiti. In res, ko je vlada želela, da bi se pristojbinska postava obravnavala pred postavo o duhovski plači, glasovali so nekateri slovenski poslanci proti temu redu, ali pa so se glasovanja zdržali; le nekateri so vladi tudi v tem pritrdili. Vlada se je pa rajši dala upogniti, kakor smemo sklepati iz nadaljnjega vedenja naših poslancev, in poslanci so ji morali ostati zvesti; verjetno je torej, da nam vlada dá, kar zahtevamo — pravico. Reči se more, da so se naši zastopniki v državnem zboru moško obnašali, in narod jim bo hvaležen za vse, kar dobi vseh njih truda.

Po leti kedaj bodo nove volitve v državni zbor.

Kako izpadejo na Kranjskem, se ne more še soditi; drugod menda ne bo znatnih prememb. Na Goriškem pač ne bo treba beliti si glave zastran poslancev, kajti sposobnejšega od g. viteza dr. Tonklija ne najdete. Vendar mogoča je agitacija tudi pri vas, ker so še vedno ljudje, ki nočejo videti in vedeti, kako se poslanec g. Tonkli poteguje za deželo, kako se trudi v gmotni in duševni prosep slovenskega naroda. Slepa strast ali pa nezadovoljnost izvirajoča iz nepoznanja istinitih razmer, naj bi nikogar ne vodila pri tako važnem opravilu.

Vinarsko društvo.

Iz Štanjela, 18. februarja 1885.

Podpisani odbor vabi vse g. ude tukajšnjega vinarskega društva k občnemu zboru, ki bo v nedeljo 1. marca ob 8. uri popoldne. Volili se bodo predsednik in drugi odborniki, kakor zahteva postava od 9. aprila 1878 §. 4. člen 18.

Da društvo še zdaj ni potrjeno, oziroma da ni še vpisano v društveni register, da toliko časa svojega delovanja ne more pričeti, vzrok temu ni nikakor odbor; krive so le razmere. Začasni odbor, ki je bil voljen 11. maja 1884 z nalogo, da naj onuje pravila in preskrbi, da se potrdi, začel je takoj svoje delovanje. Osnovna pravila poslal je v pregled trem strokovnjakom, ki vsi so dotična pravila odobrili. Ustanovitve tega društva naznanila se je tudi sl. kmetijski družbi v Gorici s prošnjo, naj bi blagovolila novo društvo podpirati. Nje predsednik, grof Coronini, s katerim je odbor tudi osebno o tej stvari govoril, pisal je dvakrat osnovnemu odboru našega društva ter rekel, da je radostno sprejel na znanje osnovno vinarskega društva, da z veseljem pozdravlja to prekoristno ustanovo, katera zaznamuje novo stopinjo v napredku kmetijstva naše dežele. Dalje je pisal prevzvišeni gospod, da kadar bo naše društvo potrjeno in s tem postavno ustanovljeno, je bode o. k. kmetijska družba „goriška“ na vsi moč podpirala in visokemu ministerstvu priporočala v podporo. Enako izrazil se je tudi naš državni poslanec vitez dr. Tonkli. — Dne 18. julija odpotela so se pravila preslavnemu namestništvu s prošnjo, naj bi jih blagovolilo v kratkem potrditi.

Ker ima društvo za namen občo korist kmetovalcem in povzdigo vinarstva, ker društvo ne išče

LISTEK.

PRIJATELJEM.

Zložil S. Gregorčič.

Dokler kraljuje v cvetji zemlja mlada,
Dokler jo greje jasni solčni soj,
In zelen gozd je, njiva in livada, —
Prijazno nam popéva tičev roj;
Ko pa hladna jesen pri nas zavlada,
Ko zemlji pestri rujavi zavoj, —
Na južne tički vsi zbeže poljane,
Tu v gmih gólih rédek le ostane.

S prijatelji jednako je na svetil
Njih roj se zvest ti zdi in srčnovdán,
Dokler je sreča tvoja v polnem cvéti,
Dokler si slávljen in poviševán;
A ko te sreče solnce neha gréti,
Ko strti si v prah, od vseh strani teptán,
Zbeži ta roj, ko tički lahkokrili,
V sreči zvést, ni zvest ti v časov sili.

Vi taki niste! Kot ste bili zvesti
Mi v rádoti sreče jasnih dneh,
Ostali v temnih ste mi dneh bolésti,
Ko pabnen sem potivniku v zasméh;

Spremljali ste me prej po gladki cesti,
Spremljate zdaj po ostrih me potéh,
Ostali z mano ste v dobi burni,
Ko me tepó viharji hudourni.

Zahrula náme je „nevihla s Krasa“,
Kakó morilen, groben dih je njén!
Uboge cvetke mojega Parnasa
Vijé, dróbi in klesti bič ledén;
Oropal jih vihar je vsega krasa,
Na njé natrósil gósto prah strupén;
Na ves ta kvar pa še dolži vrtnarja,
Češ: „cvet otróven narodu podarja!“

Boga celó iz rož mi hoče vkrasti,
In vender tudi te so božji dar:
On dal jim klíti je krepkó in rasti,
In grel njegove luči jih je žar.
In dobro vem, da niso mu k nečasti,
Čeprá za córkev niso in oltár, —
Saj kaže vender sleherna njih črta,
Da seme njih iz božjega je vrta!

Krivica ta je v dno me duše spékla,
Saj človek sem in rahel čút imám;
A naj me peče, solza ne bo tekla,
Naj tare me, vpogniti se ne dam,
Stal bom ji v bran, ko da bi bil iz jekla,
Stal tam trdnéj vedóč, da nisem sam!

Da v borbi bridki duh bi mi ne klónil,
Na vas se, srca verná, bom naslónil.

Kedó je sam, lehko ga vsak zatira,
Če sam je, pasti mora še junák;
A kogar broj tovarišev podpira,
Pogum mu rase, dasi je šibák,
Stoterna móč takó se v slednjem zbira,
Iz čate vas za vse móčan je vsak:
Tako moj duh od vas móč dobíva,
Ves vaš pogum se v dušo mojo zlíva.

Zato z veseljem nove spet cvetove
Zasajal bom od vas krepkó podprt,
Gojil jih bodem vse življenja dnove,
Pri delu naj me najde bléda smrt!
A Bog sovražno króti mi vetrove,
In blagosloví moj samotni vt,
Da cvetje krepko mi rodí in zdravo,
Priятlom na rádot, domovju v slavo.

A vi, prijatli, ki ostali zvesti
Ste mi celó v nesreče temne dnevi,
Ko nežni cvet nevilhte s' d mi klesti
In stelje ga brez milosti po tléh; —
Vi vsi, kar vas živi mi v slednjem mestí,
Kar vas živi mi v tréih in vaséh,
Ohranite vselój sréc mi verno!
A Bog zvestobo pláti vam stoterno!

Iz „Slovana“.

dobička in ga tudi ne more dokler se vse potrebne priprave v povzdigo vinarstva niso naredile, in ker nihče odbornikov ni opozoril, da je treba iskati potrjenja, oziroma da je treba društvo vknjižiti, pri trgovinski sodniji, prosil je odbor potrjenje pri namestništvu, katero je pa 15. avg. odgovorilo, da ni kompetentno v tej stvari. Približeval se je čas trgatve in ker je vse kazalo, da vinski pridelek ne bo najboljši, sklenil je odbor, počakati do prihodnjega leta. Pravila so se nekoliko predrugačila, tem in prošnji prišlo se je nemška prelega pravil in prošnje in eden odbornikov bil je osebo pri trgovinski sodniji v Trstu, da bi se društvo prej ko mogoče vknjižilo, da bi bila ta stvar enkrat končana. Ta sodnija pa je zahtevala, da mora biti prestava potrjena od prisodnega tolmača in da bi formalnosti ne bile pomankljive, naprosil je odbor odveta g. dr. B., naj on to stvar uredi. Ta gospod je to tudi obljubil in zatrdil. V ta namen tedaj, da se pravila potrdé in izvoli odbor, naj blagovolé priti vsi, ki so k društvu pristopili ali ki hočejo pristopiti, v nedeljo 1. marca v Stanjel. Vaj, katerim je na sredi povzdiga kmetijstva in ki želé, da bi se tako kolikor toliko odvrnilo siromaštvo, katero našemu kmetu zmirom bolj preti, naj to društvo po svoji moči podpirajo. Omeniti nam je le še, da imajo na Francoskem, kjer se mnogo vina izraža, skoro v vsaki občini društvo, ki je več ali manj podobno našemu. Slišali smo, da so nameravali pri nas tujci ustanoviti tako društvo, česar nasledak bi bil ta, da bi tudi tu delal domačin za tujca, kar se žalibog v toliko krajih in v toliko mestih po Slovenskem godi.

Odbor vinarskega društva.

Dopisi.

V Gorici, 2. febr. — (Nekaj za družbo sv. Mohora). Ker so jeli lansko leto v zadnjih sejah koroškega zbora nemško-liberalni poslanci strastno zagajati in zadirati se v družbo sv. Mohora, ki bi jo radi očrnil in izpodkopali, zato je dolžnost vsakega zavednega rodoljuba slovenskega delovati, kolikor je v njegovi moči, da bo družba sv. Mohora odselej še bolje napredovala, da bo še več in več udov pridobivala, a da nobenega ne izgubi, ki se je zapisal. Zato je dolžnost slovenskega razumnštva, da družbo priporoča povsod, kjer je mogoče. Posebno častiti gospodje duhovniki imajo pri tem jako obširno polje in storé lahko neizrečeno mnogo dobrega za družbo; naj se nihče ne izgovarja, da ne more udov pridobiti v svoji župniji ali da mu nabiranje prizadeva preveč truda. Trud, ki ga kdo ima za družbo sv. Mohora, ni zgubljen in je bolje obrnen nego za marsikatero drugo stvar.

Ker se zopet približuje čas, ko se odpošiljajo nabrani udje, naj mi bo dovoljeno, da tukaj nekaj omenim, kar menda ne spravi nikogar v zadrego. V Gorici je imela lansko leto družba sv. Mohora 256 udov. Vse te je nabral večinoma samo en poverjenik. Gotovo bi bile vpisanih še mnogo več udov, ako bi bilo več poverjenikov in sicer v vsaki župniji ali fari po jeden. V Gorici so štiri župnije, tedaj bi bili lahko tudi štirje poverjeniki za družbo sv. Mohora. V vsaki župniji cerkvi je ob nedeljah po jedna slovenska pridiga; pri tej priliki bi se družba sv. Mohora lahko priporočala. Uspeh bi bil gotovo veliko večji nego je do zdaj. Menim, da bi se dobil v vsaki župniji cerkvi gospod, župnik ali kaplan, ki bi radovoljno sprejel nabiranje udov za družbo. To bi gospodov ne obtežilo mnogo in bi jim ne nekladalo velikega novega bremena; veliko pa bi koristilo to njih prizadevanje, kar bi po tej poti dali ljudstvu dobrih knjig v roke, ki bi pospeševale poduk in omiko na verski podlagi.

V Ljubljani imajo tri župnije vsaka svojega poverjenika, kakor je razvidno iz družbinega imenika. Ako bi tudi v Gorici bilo tako, bi to gotovo mnogo koristilo družbi, in za ljudi bi bilo boljše, ker bi jim ne bilo treba mnogokrat iskati poverjenika, ampak bi lahko šli k onemu, ki bi jim bil najbližji. Naj se gospodje ne strašijo truda, ki bi si ga s tem nakopali; družba sv. Mohora jih bode štela med svoje pospeševalce in ljudstvo med svoje dobrotnike. To naj bi pa ne veljalo samo za Gorico, temveč tudi za Trst, in sicer še v obilnejši meri, ker Trst ima nad šestindvajset tisoč Slovencev. — Upam, da te besede ne padejo na skalo, ampak na rodovitno zemljo, v kateri seme kal požene in bogat sad obrodi. B.

Iz Brd, 15. febr. — „Zabavni večer“, kterega je bil priredil „Slovenski jezik“ dne 11. t. m. v lepih in primerno okinčanih prostorih rodoljubnega gospoda Blaža Šiligoja, posestnika v Drnovku, prijavil je bil nad sto odličnejših oseb iz Brd, a iz Gorice se je pripeljal blagorodni gospod Furlani se svoje preljubljeno družino. Umetni ognji, godba, petje, govor v poduk o vinskih boleznih (gov. A. J.), šaljivi govor o nosih (gov. A. B.), večerja, tombola, vse v redu, vse prijetno, a najprijetnejše za me je bilo — po „preljubno veselje“, ampak „Hej Slovenci!“, katero

so peli vsi skupaj navdušeno, moški in ženske. „E pur si muove“.

Dostaviti imam a d r e s o, katero je odposlal odbor „Slovenskega jezika“ milostljivemu gospodu Josipu Jurju Strossmajerju, škofu v Dijakovaru. Adresa se glasi:

Prevzvišeni i presvetli vladika!

Jugoslovanom uzor i dika!

Neprijetni dogodki zadnjih dni, po katerih je bilo užaljeno Vaše prevzvišenosti rodoljubno srce, dali so ponižno podpisaneu odboru povod, da se z najodličnejšim spoštovanjem poklanja Vaši presvetli milosti ter Vam odkrije svoje sočutno, hvaležno srce.

Hvala Vam, dobri pastir, za prekrasne, temeljito učene, k nezmodljivi katoliški cerkvi vabeče in raaskolništva luč prižigajoče pastirske liste! V Vaši prevzvišenosti živi duh slovenskih apostolov sv. Cirila in Metoda, duh najboljšega pastirja, ki hoče, da bode na svetu „en hlev in en pastir“, ki je radi tega dal ukaz: „Učite vse narode“ — gotovo tudi slovenske!

Hvala Vam, veledušnemu podpiratelju, najmočnejšemu stebu narodne učenosti in umetnosti! Akademija znanosti, vsenčilišče in galerija slik v Zagrebu, da molčimo o drugih brezbrojnih podporah, spričujejo o veliki, plantiči ljubavi Vaše prevzvišenosti do naroda jugoslovanskega, kateremu hočete odpreti pot do najvišje stopinje učenosti in umetnosti, katere mu pa volkovi in najemniki ne privoščijo.

Hvala Vaši prevzvišenosti tudi zaradi — z besedo in z djanjem — izkazane ljubezni do Slovencev! Veselja nam je srce igralo, kedar smo čitali v časnikih o Vaši naklonjenosti do slovenskih zastopnikov. Ta uzorna Vaša ljubezen užiga tudi v naših srcih enako ljubezen do Vaše prevzvišenosti, katerej naj dopade ta naš izraz hvaležnosti, dasi smo le malo učeni zastopniki siromašnih, mej Sočo in Italijo bivajočih, z irredento borečih se slovenskih stražarjev!

Bog daj Vaši prevzvišenosti za 70 letnico mnogo na: odnega veselja in radovanja!

Bog ohrani in živi Vas še mnoga leta siromaškom Jugoslovanom v tolažbo, vodstvo vzor in diko!

Biljana, dne 2. svečana 1885.

Odbor katoliškega, političnega narodnega društva „Slovenski jezik v Brdih.“

Iz Oseka, 4. svečana 1885. — Že v starih časih je bila govornica: da se pravo izve, treba je slišati obe strani. Za tega del, draga mi „Soča“, sprejmi v svoje predale par vrstic tudi iz mojega peresa, v pojasnenje dopisa iz Vitovlj z dne 27. januarja t. l. Jaz se ne čudim, da Vitovljci želijo ali celo zahtevajo svojo šolo, ker dandanes če imeti vsakdo šolo in cerkev pred svojim pragom; nikdo noče potpeti, nikdo ubogati. Tudi ni namen teh vrstic, spuščati se v pretresovanje, ali tiše vsled deželnih in državnih postav oddelku Vitovlju za peščico otrok posebna šola ali ne; za to so drugi gospodje postavljeni.

Moj namen je, odgovoriti na sledeči stavek gore rečenega dopisa: „Kam imamo poslati šestletnega otroka? morda v šolo v Osek? po tistih kozjih potih, ki so čez 3/4 kilom. dolge? kaj more otrok iz take šole domov prinesiti? dobro, da sam domov prileze, polen blata in nesnage.“

Pred vsem moram omeniti, da je od višje šolske oblasti oddelku Vitovlju na voljo dano, svoje otroke v šolo pošiljati v Osek ali v Šempas, kamor je kateremu priležnejše. Da imajo otroci do Oseka 3/4 kilom. kozje poti hoditi, ni res; dolgost je za polovico pretirana; ako so kozje poti, naj se gosp. dopisnik obrne do svojega gosp. podžupana, da jih stori popraviti. Kader pridejo otroci iz Vitovlskega oddelka v Oseški oddelak, je lepa vozna pot, da se vsakdo lahko lepo pelje. Za vaše kozje poti ni šola v Oseku nič odgovorna; pravite nadalje: Kaj more otrok iz take šole domov prinesiti? Rečem vam, da naša šola je dobra in da nimate pravice, da bi jej kaj očitali. Ste razumeli? Dobro.

Trnovo, 17. febr. — Pustno nedeljo po sv. maši preklical je g. občinski tajnik pred cerkvijo v imenu županstva zbranemu ljudstvu med drugimi uradnimi oznanili tudi sledeče besede, ki zadevajo starešinstvene volitve. Rekel je: „Naznani se vam, da bodo v kratkem času nove volitve za starašinstvo. Kedaj bodo, se vam že naznani, ker vsak gospodar dobi poseben list. Tudi se vam pové, da se je od neke strani šuntalo proti županstvu in starašinstvu. Večkrat se je pisalo v „Sočo“; posebno zadnji dopis je bil strašno čez županstvo in starašinstvo, ker nas je „Soča“ v žehto vzela. Tisti dopisnik pravi, kakó da vas strašno rad ima, ker se dela domoljubnega in resnicoljubnega; pa mislim, da vas rad ima, da bi vas na limanice ujel in zapeljal; pa nič mu ne verujete, kadar vam bo od volitev govoril, ker ima ovčje kože. Priporočim vam, da volite po trnovsko, po starem. Vas pozdravljam, vam voščim srečen pust, adijo!“ — To je preklic. Vidi se, kakó mo-

gočno g. tajnik javno postopa pred vsem ljudstvom ter kako podtika „Sočinemu“ dopisniku to, česar ni razglašal. Občinarji, udeležite se volitve, pa volite dobro! Več poslušalcev.

Trnovo, 4 febr. — Dragi dopisnik iz Ipavske doline, to ti iz srca privoščim, ako si moreš cesto s Čavna priboriti. Oprosti mi, dragi pisatelj, da ti ponudim korist obeh cest. Cesta s Čavna bi bila koristna le za podčavenske občine, ker na čavnu je malo drvi — to je le čavenski klobuk in še to je že presekano in redko, da se more le malo na leto prodati. — Nasproti temu je pa zad za Čavnom lepa cesta že dovršena, ki vede na Dol, Lokavec in na Karmico, da se prav lahko po ravni cesti pelje, kamor kdo hoče. —

Cesta iz Vitovlj čez Trpinovšče pelje v središče Trnovskega gozda, kjer drv nikdar ne zmarnjka. To pomisli, dragi Ipavec, da po tej cesti bi se lahko peljalo na enem vozu 20 do 30 kvintalov teže. Ta cesta ne bode škodovala čavenski nič; pa tudi čavenska nič vitovlski. To ti pa rečem, dragi prijatelj, bodi za to ali ono črto, da nobene ne doživiš, ako ne bode druge marljivosti od dosedanje. — Eden, ki ni voznik in vam obe cesti privoščim! Z Bogom!

Čepovan, 6. febr. Nenavadno slabo vreme, veter, debel sneg ter slaba pota, da si sosed skoro ni upal k sosedu, zakrivil so, da je imela kat. pol. čitalnica svoj občni zbor še le dne 2. febr., ko se je ob enem z besedo slavil Vodnikov spomin. — Občni zbor je precej tiho, brez mnogih besedi, zadostil svoji nalogi in pravilom. Odbor je ostal večinoma stari. Predsednik je za prihodnjo nedeljo napovedal s h o d, ter povabil društvenike k udeležitvi.

Pri besedi, ki je na to sledila, smo peli tri Volaričeve. Naj bolj je dopadla „Oj z Bogom, ti planinski svet“, ki se je morala ponoviti. Pa tudi za „Slovenca dom“ in „Veselo družbo“ prejel je pevski zbor zaslužno hvalo. — „Prvo vijolico“ je na harmoniji v začenju dobro igral ednajstletni deček Martin samospjev pa je polvalno in vršil pevovodja g. St. Šuligoj. Na zahtevanje občinstva sta ponovila to lepo točko. — V svojem šaljivem govoru vzbudil je g. A. Bratuž mnogo smeha in žel obilo hvale. — Simona Gregorčiča „Dražbo“ je deklamoval gosp. Ant. Mlekuz; občinstvo je jako pazljivo sledilo zanimivej pripovedki. Da res praznujemo Vodnikov spomin, na to so nas spominjale tri modrice, ki so govore o Vodnikovih zaslugah na odru žgale „Vodnikov kres“. Prizor „Pravo junaštvo“ so trije Močilarjevi jako kretno in pohvalno predstavljali. Vzbudili so mnogo veselja, pa tudi spoznanje, da surovost ni pravo junaštvo. Za nameček nam je odbor priredil še tombolo, ki je štiri osebe z dobicki razveselila, druge pa nekoliko ogulila.

Ljudje pravijo, da po zimi veliko snega dá kmetu v jeseni obilo blaga. Letošnji sneg je po tem pregovoru jako razveselil tukajšnje poljedelce, gotovo pa ne sadjerejcev in lovcev. Lačna divjačina se je ponoči plazila okolo vasi ter je vse mlado sadno drevje oglodala v veliko škodo sadjerejem in lovcem. Najhuje je pa to, da taki primerljivi ljudem vzamejo veselje do sadjereje.

Iz Koborida, 15. febr. — Samo žalostne novice brali smo že par krat v cenjeni „Soči“ iz našega trga. Naj se mi tedaj dovoli, da tudi nekaj vesellega sporočim. Pravijo, da ni nesreče brez sreče. Resnica tega izreka se je tudi pri nas potrdila. Mnogo strahu, mnogo solz je prouzročila lanskega leta kolera; a nam je prinesla srečo, zdravnika. Ako bi kolere ne bilo, Bog vé, koliko časa bi ga še naše ljudstvo pričakovalo. Tako pa ga ima. Dr. Del Piero, poprej v Gorici, se je zdaj stalno v Koboridu naselil. V času kolere je bil pri Robiči na italijanski meji. Spoznaval je naše ljudstvo; kraj se mu je dopadel; prišlo je do dogovora in sedaj ima naš okraj izvrstnega zdravnika, po katerem je že toliko časa zdihoval. En sam glas je med našim ljudstvom, da naše občinsko predstojništvo ni moglo pokloniti blagodejnejšega in lepšega darila tržanom za novo leto. Bog daj zdravniku dolgo med nami ostati, da bi s svojo znanostjo ljudstvu pomagal, hvaležnost našega ljudstva mu ne izostane.

Se nekaj besed glede naše čitalnice. Naša čitalnica je bila izmed najboljših in najdelavnejših vsake Goriskega. V zadnjem času je vender nekoliko potihnila. Kaj je temu uzrok? Čitalniško predsedništvo ne, kajti to je bilo vedno delavno. Uzrok je mlačnost, nesloga in zavist nekaterih udov. Naj omenim samo, koliko sta se ubogi ranjki Šekli in A. V. trudila, da bi našo čitalnico povzdignila, ter pri tem žrtvovala zdravje in denar, ako je bilo potreba. Ona sta delala iz ljubezni, iz blage in čiste ljubezni do omike in napredka našega ljudstva. In, kako hvalo sta dobivala za svoje neutrudljivo in žrtvalno delovanje? — Koboridci! Oklenite se zvesto narodnega ognjišča in pokazite, da je Koborid še vedno izmed najbolj zavednih trgov na Goriskem, kakor ga drugi po pravici sodijo. Novi odbor je kakor prejšnji vnet

in si bo gotovo prizadeval, da izpolni svojo dolžnost. Na noge!

Naz Goro, 8. feb. — Kakor bi bila hotela zima letos za prejšnja leta odškodovati, naprnila nam je 6 pedij snega. A mraza ni bilo hudega; največ en dan 90 R. Zdaj pa je že več dni tako prijetno toplo, da je 2/3 snega skopnelo in da se je v nekaterih zavetnih krajih zemlja prikazala, na nji pa so se razcvetele trobentice, teloh in mrtve koprive, kakeršne se nahajajo ob najlepši spomladi.

Znamenitejša cvetlica od teh se je tukaj razcvetela na narodnem polji. Osnovali smo namreč čitalnico, ali prav za prav „bralno društvo“, kteremu je pristopilo že čez 40 večinoma zelo vnetih udov, katerih 12 se tako marljivo uči petja, da napravijo kmalu prav dober pevski zbor. Začetek našega društva je vzajemni in prav dober. Pripomogli so k njemu sosebno gg. župnik, župan in učitelj, pa tudi nekteri možje in fantje. Sploh je vsakdo za društvo vnet. Bog daj, da bi vedno tudi tako ostalo, in da bi nikoli ne prišel mej nas hudobni duh sejat lulike, mlačnosti in razdora.

Pa tudi v družih zadevah tukaj napredujemo. Gospod župnik, kteri se je še le tukaj navadil na harmonij gosti, se mnogo trudi za dobro cerkveno petje, tako da imamo prav lepo službo božjo. Pri nji orgla nadarjeni organist, pojó pa 4 možki in šestorica mladih deklic. Pogosto slišimo težke in najlepše cecilijanske maše in druge skladbe.

Za napredek jako važen in vse hvale vreden je tudi sklep tukajšnjega starešinstva, da se bodo nemudoma delala cesta proti Slapu, potem pa na druge kraje. Ta sklep je tem važnejši, ker imamo tukaj mnogo konj, ceste za konje pa še nobene. Bog daj v vseh navedenih ozirih dober uspeh, katerega se nadejamo!

V Pulji, dne 17. februarja 1885. — Znana je resnica, da dunajski nemško-liberalci živé v najlepšem soglasju s primorskimi irredentaši. Prav ganljivo je videti, kako se trudijo jedni, prikrivati grehe drugih s plaščem krščanske pozabljivosti.

„Neue freie Presse“ vé stvar že tako mukati in obračati, da iz laških grešnikov napravi usmiljenja vredne mučenike. Tako je bilo tudi ob oni priliki, ko so koprski Lahi slovenskim dijakom glave pobijali, ker so ti prepevali — čujte! — cesarsko pesem. „Neue freie Presse“ je samosvetno pisala: „Začeta preiskava prinese gotovo nekoliko luči v to stvar“ in je nas Slovence dolžila, da gojimo narodno vznemirjanje (Hetzereien). Daleč je že prišlo s tem listom, ako mu je gojenje dinastičnega čuta narodna zdražba. No, želja „N. fr. Pr.“ se je izpolnila; preiskava je stvar razjasnila. Če pa je ta židovsko-liberalni list z uspehom zadovoljen, ne vemo, mi smo. Kakor že znano, bili so koprski Lahi z Gambinijem na čelu obsojeni.

Čitalnica Puljska napravila je 7. t. m. prelepo Vodnikovo svečanost, katera je bila ogromno obiskana. Opazili smo tudi okrajnega glavarja in Puljskega župana. Vse točke so se izvršile v popolno zadovoljnost občinstva. Mogočen vtis napravila je, deklamacija Gregorčičeve pesmi „Domovina.“ Opazili smo solzé v očeh osivelih mož; — to ni znabiti laskava beseda, gospod urednik, ampak resnica. Slavnemu pesniku pa bodi v posebno zadoščenje, da se slovensko občinstvo povsod in s takim navdušenjem klanja njegovemu duhu navzlic neopravičenim napadom od neke strani. Slavnostni govor imel je gospod M. C., ki je o Vodniku prelepo živo in do srca govoril. (Radi prostora morali smo govor opustiti. Le pogumno in previdno naprej! Ur.)

Na Dunaji, 17. febr. — Akademsko društvo „Slovenija“ na Dunaji praznovalo je v 12. dan t. m. odhodnico v čast g. prof. Šumana, ki je postal ravnatelj ljubljanskemu gimnaziju. Svečanost bila je sijajna, tako gledé navzočnosti odličnih gospód in gospodov, kakor gledé lepih govorov in napitnic ter ubranega petja. Navzoči so bili mej drugimi: Stritar, Navratil, dr. Vošnjak in Pfeiffer, dr. Drozda, dr. Firbas, Levčnik, dr. Lisjak, itd., itd. Gosp. Šumana in njegovo gospo vsprejeli so vsi navzoči z gromovitimi „živio“. Prvo napitnico imel je društveni predsednik g. Franko na g. prof. Šumana, v kteri je posebno poudarjal njegove zasluge za dijaštvo in slovensko jezikoslovje. G. Šuman se je v daljšem govoru zahvalil za skazano mu čast in izrazil je veselje o povrnitvi v domovino, kjer bo imel priliko, delati za svoj rod. Napil je „Sloveniji“.

Sledile so še razne napitnice druga drugi. Mej njimi se je odlikovala g. poslanca Vošnjaka na prof. Šumana, prof. Marka na državne poslance in g. dr. Majarona na — Gregorčiča. Ta poslednja napitnica vzbudila je nepopisno navdušenje, ki je doseglo vrhunec, ko je isti gospod predlagal: naj nocojšnji „Šumanov večer“ pošlje Simonu Gregorčiču izraze največjega spoštovanja in občudovanja ter protest proti znani kritiki. Sevéda je bil ta predlog jednoglasno sprejet in naš slavni pesnik ima go'ovo vže v rokah adreso društva, čegar častni član je. — „Slovenija“ misli napraviti si čitalnico (zdaj jo ima v kavarni);

lepa in pametna misel, a porcevi ni; za same ude bi bilo pretežko breme; kako, ko bi iz slovenske domovine poslal kedo kak goldinar v ta lepi namen? Naslov naj nobenega ne moti; „Slovenija“, univerza, Dunaj — in denar bi bil tukaj. S petimi goldinarji postane človek podpornik „Slovenije“. — Tudi v „Sloveniji“ imamo krizo; g. Franko se je odpovedal predsedništvu, gg. Ribar in Guzelj sta izstopila iz odbora. Treba bo novih volitev. Žalostno to med Slovenci: povsodi nezadovoljnost, slabe besede, razpor, a nikjer sloge, odkritosrčnosti, zaupanja.

Politični pregled.

Splošni razgovor o pristojbinski postavi končal je v drž. zboru tako, kakor smo uže zadnjikrat slutili. Na predlog nemškega konservativnega poslanca Rufa vrnil se je celi načrt finančnemu odseku z nalogo, naj pristojbine za kmečke posestnike še bolj zniža, borzijski davki pa povikša. Krepko je branil predloženi načrt finančni minister Dunajevski, zagovarjala sta ga in povdarjala njegovo veliko olajšavo posebno za kmeta poslanca Bilinski in poročevalec Talir, ali vse je bilo zastoj; zoper njega so glasovali skupno vsi levičarji, Coroninijevci in večina Liechtensteinevega kluba. Bode li imel dotični odsek voljo in tudi moč to trudapolno delo z nova pričeti in do konca zborovanja izvršiti, je zelo dvomljivo, ker kmalu začne razgovor o državnem proračunu in med tem ostane le malo časa odsekovim sejam.

19. t. m. sešli so se avstrijski škofi na Dunaji; pred vsem se bodo posvetovali, kako stališče bi zavzemali oni knezoškofi, ki so ob enem tudi udje gosposke zbornice proti postavi o duhovenski kongruji, kakor jo je sklenila poslaniška zbornica. Razen tega pridejo tudi druge zadeve na dnevni red škofovskih posvetovanj.

Na Ogerskem delujeta obe zbornici. Gosposka je v edni seji končala splošni razgovor o drž. proračunu in v nadrobnejem sprejema nastavljene svote brez premembe. Pri splošni razpravi oglašil se je bil tudi baron Živković, rodom Srb, prejšnji sekcijski načelnik hrvaške vlade v Zagrebu, ter je ogerski vladi gorko na srce polagal, naj nikar ne trga pogodbe sklenjene s Hrvatsko, naj spoštuje narod in njegove pravice, pa naj ne zanemarija pri vsej skrbi za Budapešto tudi glavnega hrvaškega mesta Zagreba in naj uže enkrat prične z gradbo potrebnih železnic na Hrvaškem, ker sicer bode koj sedanja vladna stranka hrvaška ob vso moč in veljavo, narod pa bo v Stárčevićevih rokah in se bo bojeval pod njegovo zastavo.

V poslaniški zbornici se nadaljuje razgovor o preustrojni gosposke zbornice. Izmed mnogih govornikov „za“ in „proti“ naj omenimo le sicer še mladega, ali zelo nadarjenega grofa Apponyi-a, kateri je voditelj konservativne stranke v zboru in politični nasprotnik Tiszin. On je imel proti predloženemu načrtu govor, kakeršnega ogerska zbornica redkokekdaj sliši. Govor bil je v resnici po vsebini in obliki dovršen. Tisza sam in njegovi privrženci morali so to priznati in uže uvidujejo, da, če tudi poslanci načrt sprejmejo, ga ne odobré magnati, vsaj ne tako, kakor bi želela vlada. Nasprotstvo v tem vprašanju med ministrom Tiszo in grofom Apponyi-em obstoji glavno v tem, da prvi hoče kralju, oziroma ministerstvu dati pravico imenovati do 168 udov v novo gosposko zbornico, drugi terja, da se to število skrči do 30, ostale ude pa bi volili komitati (okraji). Najbrže to vprašanje o preustrojni ni še dozorelo, celi razgovor ostane brezuspešen in predložen, če tudi po poslaniški zbornici sklenjeni načrt, pokoplje gosposka zbornica o svojem času in ga shrani v svojem arhivu.

Ne samo mesto Hartum je padlo proroku Mahdiju v roke, kakor smo zadnjič poročali, ampak tudi general Gordon, ki je toliko časa hrabro branil omenjeno mesto, postal je žrtva malomarnosti angleškega ministerstva, ki ni do časa odposlalo vojne pomoči. Gordona je nekdo ustrelil, ko je hotel ubežati v avstrijski konzulat, avstrijskega konzula so Mahdijevci v njegovem stanovanju umorili, grškega pa vjeli.

Vesele novice za Francosko donasajo francoski listi iz Šingaja; general Courbet namreč telegrafuje, da so njegovi torpedi potopili več kitajskih ladij s 33 topovi in 750 ljudmi; kaj je na tem resnice, povedó nam prihodnji dnevi.

Domače in razne vesti.

Milostljivi gospod Alojzij Matija dr. Zorn, knezonadškof goriški, odpeljal se je pretekli terek zvečer na Dunaj, kjer ostane okolo 14 dni, da se udeleži posvetovanja avstrijskih škofov, ki so zbrani na Dunaji zaradi postav o duhovski plači in drugih rečij, in obravnav v gosposki zbornici, kateri je član. Z njim sta se odpeljala tudi Iv. dr. Flapp, poreško-puljski škof, in Fr. dr. Feretič, škof krški (Veglia). Ljubljanski škof Jak. dr. Misia je odpotoval en dan pozneje, tržaški je pa odposlal, ker boleha, kot namestnika stolnega dekana pred g. Jan. dr. Rusta.

Goriška čitalnica imela je preteklo soboto za ta pust svoj zadnji ples, ki je bil prav dobro obiskan in se je vršil jako živahno. Deležniki trdijo, da so se čutili prav domače in da uže dolgo se niso zabavali tako prijetno ko tisti večer.

Evgen Karol dr. Valussi, prvostolni prošt goriški, imenovan je po Njegovem Veličanstvu, prevzitem cesarji, ud o. k. deželnega šolskega sveta za pokneženo grofijo goriško in gradiško do konca tekoče šestletne dobe namesto odstopivšega dr. Flappa.

Circolo cattolico (Katoliško društvo) bo imel prihodnji četrtek, 26. t. m., mesečni shod v hiši Matilde grofinje Coroninijevé v Rabatišči ob 10^{1/2} uri predpoludne, kakor je določil občni zbor 29. m. m. Društveni predsednik vitez dr. Dollac bo govoril o samomoru, podpredsednik dr. Gregorčič o propadu verskega prepričanja v javnem življenju in o nekaterih pomočkih proti njemu, tajnik profesor Alpi o častništvu, prvi in zadnji v italijanskem, drugi v slovenskem jeziku. Društvenikom bo na voljo dano, ako bodo hoteli začeti razgovor o imenovanjih predmetih, ko pové govornik svoje mnenje. Pač nam ni treba priporočati, da naj se udeležijo gosposke društveniki v obilnem številu tega shoda. Taki shodi bodo prav blagodejnega upliva, ako se bodo obilno obiskovali in dobro vodili. Torej na svidenje.

Pogrebni sprevedi goriški ne dajo miru, dokler se slavno mestno starešinstvo ne prepriča, da ljudski glas ima več resnice v sebi nego glas kakega lažiliberaleca, ki ne more trpeti, da bi se mrtvaški spreved vil pod njegovim oknom. V mestu se podpisuje peticija do mestnega starešinstva, ki zahteva, naj starešinstvo prekliče neljube novotarije gledé pogrebcev. Ljudstvo, ki ne pozna postavnih potij proti starešinstvenim ukrepom, skuša pomagati si z motjco. Pretekli terek so goriški čevljarji izsilili spreved ubogega svojega tovariša čez Travnik in skoz Gosposko ulico. Gospoda, ki je bila zbrana zaradi pusta na Travniku, smejala se je redarjem, ki so morali odjenjati, ter je odobrvala potegovanje goriških čevljarjev za čast svojega tovariša. „Corriere“ meni, naj bi se starešinstvo zdaj ne udalo zahtevi ljudstva, ker s tem bi se pokazalo šibko; nam pa se zdi, da je bolje, odjenjati prej nego pozneje, ker vsakdo mora priznati, da ljudstvo zahteva pravično reč. Čudimo se, da se ne gane noben goriški odvetnik, ki bi razpravljaj prašanje, ali ima mestno starešinstvo pravico, prepovedovati sprevede po javnih cestah. Mnogi mu to pravico zanikujejo rekoč, da ono ima le dolžnost, skrbeti za reč na cestah.

Za možkimi ženske. V terek popoldne so prisilili možki spreved umrlega čevljarja čez Travnik in po Gosposki ulici, včeraj popoldne pa ženske spreved umrle Rajhove hčere. Redarstvo je kazalo po šolski ulici, ali deklina, ki je nesla križ, ni hotela viditi na tisto oko, ampak šla je naravnost čez Travnik in drugi za njo. Sprevedi po glavnih ulicah so posebno neljubi nekim osebam, katere straši spomin na smrt; ali prav tem osebam so potrebni pogosti mrtvaški sprevedi pod oknom, da se privadijo strašni misli. Mrtvim naj se ne odreka čast zaradi strahu. Živih. Okorna je ona misel, katero je izrazil mestni starešina g. M. F., češ naj plača kakemu mestnemu zavodu najmanj 100 gl., kdor hoče imeti spreved po lepih ulicah. Ako hočemo pri denaru ostati, rekli bi, naj plača vsakdo nekaj, n. pr. stoti del svojega denara za to, da sme čez Travnik. Po takem pravilu bi plačal kak bogatin 100, morda tudi 1000 gl., ubožec pa 1 kr. ali 10 kr. To bi bilo pravično, kajti en vinar uboge vdove velja po nekem nauku toliko ali še več ko velik dar bogatinov. Slavno starašinstvo naj bi blagovolilo premeniti sedanji red, da bi ljudstvo ne imelo povoda k nepostavnim izgredom. Ljudstvu je težko dopovedati, da so taki izgredi nepostavni, ker misli le na svoje ranjke in stavi naravno čut upoštovanja do mrtvih nad ukaze gosposkine, kjer si nasprotujejo. Ako bi hotel kdo silo se silo zmaga-ti, bilo bi lahko še huje. Torej najbolje po starem!

Za otroški vrt so darovali: Gregorčič Simon v Logu 1 gl. 01 kr. — Neimenovani v Gorici 1 gl. — Martin Prvanje na Idriji 2 gl. — Anton Pahor v Komnu 1 gl. — predsednik „Slov. jega“ v Brdih nabral pri odborovi seji 6 gl. — Rodoljub samotarec 2 gl. — Za dekliško šolo so dali: Vinko Štabelj 2 gl. — Jožef Pavletič 2 gl. — Ant. m. gf. Obizzi 1 gl. — Ant. Musič 1 gl. — N. N. v Gorici 2 gl. — Ivan Jicen 1 gl. — Gregorčič Simon v Logu 1 gl. 01 kr. — Martin Prvanje na Idriji 1 gl. — Ivan Verhovnik, kapelan v Naklem pri Kranju, 1 gl. — Rodoljub samotarec 2 gl. — Ant. Pahor v Komnu 1 gl. 10 kr. (in podpornemu društvu tudi 1 gl. 16 kr.) — Bog plati vsem dobrotnikom ter obudi jim radodarnih posnemalcev.

Volitve v kupčijsko zbornico bodo, kakor smo že naznanili, za trgovce in obrtnike po deželi 25. febr., za trgovce v mestu 28. febr., za obrtnike v mestu 2. marca. Kdor ne more priti osebno volit, naj odda svojo izkaznico in podpisano glasovnico z imeni kandidatov okrajnemu glavarstvu ali osebno ali po pošti ali po županstvu ali po davkarškem uradu, in sicer pred 25. febr., ker ta dan mora biti že vse v Gorici. Na poštinih zavetkih naj bo zapisano: „V volilnih zadevah trgovske in obrtniške zbornice v Gorici“, da bodo pošiljate poštne proste. Rojake prosimo, naj se držijo slovenskih kandidatov, ki so jim naznanjeni, da se glasovi ne bodo cepili; posebno priporočamo narodnim županstvom, naj gredo volilem na roko ter naj jih podučijo o vsem, kar je treba. Rodoljubi v mestu naj se držijo nasvetov, katere jim dajejo narodni možje, in naj se ne dajo ujet nasprotnikom!

Požar nastal je v noči od pusta na pepelnico sredo v hlevu g. Lenardiča (imenovanega Makuc) blizu živinskega trga, nad katerim je bilo prostorno plešče za javne plesse, ki so se imeli včasih tudi v adventu in o velikih praznikih. Tudi omenjeno noč trpel je plus blizu do dveh popolnoco, ko je začelo goreti v hlevu. Plesalci so šlovali nad gladkim podom, ki jim ga je ogenj pokončal, a gasiti ni hotel nikdo, dokler niso prišli mestni gasilci. Sreča, da je bila mirna noč, drugače bi bila nevarnost in škoda še večja. „Kaj bomo gasili? vsaj so gasilci za to,“ govorili so gledalci med seboj in se šalili. Drugi pa: „Prej je plesal en slodej, zdaj pa drugi, glej ga, kako šviga, ha ha!“ In tako dalje.

Družba sv. Mohora bodi gg. čitateljem zopet toplo priporočena. Današnji dopis iz Gorice govori o njej. Goriški poverjenik, č. g. Fr. Goljevšček, stanuje na Placuti tik cerkve.

Vojaški nabori bodo letos v tem le redu: 2. do 9. marca v Trstu; 14. v Bolci; 16. in 17. v Sežani; 18., 20. in 21. v Komnu; 23. in 24. v Kanalu; 26., 27., 28., 30. in 31. v Gorici z okolico; 23. in 24. v Gradišči; 26., 27. in 28. v Korminu; 10., 11. in 13. aprila v Ajdovščini.

Srednje in ljudske šole v Gorici končale so prvi semester šolskega leta preteklo soboto ter so začele danes drugi semester. Bogoslovne šole sklenjejo pa prvi semester še le s koncem tega meseca.

Goriški pust postaja vedno pustejši. Gledalcev zbira se na Travniku prav veliko, ali našemljene in nenašemljene gospode, ki se je nekdaš ta dan po mestu vozila in sipala sladice med razposajeno mladino, ni več. „Gospoda nima denara, vozimo se pa mi“, rekli so nekateri težaki, ter najeli si voz, ki jih je še pozno na večer peljal parkrat po mestu. Nekoliko upitja nedelavnih mladeničev — in bil je konec.

„Slovani“, ki izhaja v Ljubljani vsakih 14 dni ter stane za vse leto 4 gl. 60 kr., za pol leta 2 gl. 30 kr., za četrt leta 1 gl. 15 kr., prinesel je v svoji 4. številki na 4 polah obilno raznovrstnega berila, lepih podob in zanimivih vestij. Tudi nevesčaku bo umetna ocena, katero je spisala slavnoznana umetnica gospa Lucila Podgornikova o Ipavčevi skladbi „Mi vstajamo“. Razen politike goji ta list tudi lepoznanstvo in umetnost bolje nego kateri koli drug politični list.

Iz Brd dobili smo dopis nekterih veleposestnikov v zadevi bodočih občinskih volitev v Smartensko-Kojski občini. Ker nam je dopis došel pozno in je prejdolg ko kratek, odložiti smo ga morali za prihodnjo številko.

VINO NA PRODAJ.

Belo in črno hektoliter od 10 do 15 gld.
Slivovec leta 1884 hektoliter po 38 „
Tropinovec „ „ „ „ „ po 32 „

Josip Kravagna
v Ptui (Pettan), Štajersko.

Hrastov les in drva

se prodajo po dražbi v Panoven, okraj Škratnik, dne 25. svečana t. l. v gozdu od 9. ure predp. do 4. ure popoldne in sicer:

1 delež hrastov stavbeni les	109,17 fm ³
78. „ hrastovo veje in drobn les	530 — rm ³
9 „ hrastove čule	10 „

C. k. gozdno oskerbništvo v Gorici,
dne 19. svečana 1885.

C. k. nadgozdar
PAVEL RAUSCHER pl. STAINBERG.

POTNIKE IN BLAGO

spravlja v

Ameriko

najbolje in najceneje

Arnold Reif, na Dunaji, I. Kolovratring h. št. 9.
(Najstarejša firma te vrste.)

Razglas.

Podpisani podžupan Dolenje Cerovške občine, v sporazumu s cerkvenimi predstojniki, dajem na znanje prečastiti duhovščini v pokoji, da občina Dolenje Cerovo bi rada sprejela enega duhovnika v pokoji, kateri bi ne imel drugega opravka nego masovati ob nedeljah in zapovedanih praznikih. Zato pa bi dobival 100 gld. na leto in prosto stanovanje z vrtom.

Dolenje Cerovo, dne 28. januarja 1885.

Andrej Podveršček,
podžupan.

Oznanilo.

V najem se daje štacuna za urarja z uso pripravo in potrebnim orodjem.

Natančneje o tem izve se v Seme-niških ulicah h. št. 4, II. nadstropje v Gorici.

Gotov pomoček.

Vsaddo dobi plačilo hitro nazaj, ako bi ostal moj gotovi

ROBORANTUM (pomoček, da brada raste.)

brez uspeha. Ima tudi gotov uspeh proti pleši, izpadanju las, luski-nasti glavi in osivljenju las. Uspeh je gotov po nekaterem drgnenji. Delujehitro. Izvirne steklenice razposi-ja po 1 gl. 50 kr., steklenico za posku-snjo po 1 gl. I. Grollich v Brnu. Za-loga: v Gorici: Cristofoletti, lekar; v Trstu: Pavel Rocca, lekar v mestni palači; v Ljubljani: Ed. Mahr; v Zadru: N. Androvich.

Roborantium rabi se pogosto z uspehom tudi proti slabosti spomina in bolesti v glavi, kar se lahko dokaže se spridevali in zahvalami.

NB. V imenovanih zalogah dobi se tudi ustna karpaska voda Grollichova, gotova pomoč zoper vsakoršno bolenje zob, neobhodno potrebna, da se ohrani njih lepota, izvrstno sredstvo, da se ohranijo in čistijo zobje, usta in lesna, sestavljena iz zdravilnih korenin moravskih Karpat; prave steklenice po 60 kr.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabiyo nekoliko dni, elajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše želočne bolesi. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemorojda, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, bojaz, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbe in pošiljave pa edino v lekarnici Cristofoletti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Madonna v Korminu. Ena steklenica stane 30 novcev.

Št. 25[E.]

Oznanilo.

Ravnateljstvo zar'avljavnice (Monte di pietà), ustanovljene po grofu Thurnu v Gorici naznanja, da bode dne 9. marca 1885. začela javna dražba (kant) nerešenih zastav IV. četrtletja 1883, t. j. tistih, ki so bile zastavljene meseca oktobra, novembra in decembra 1883.

Ravnatelj: Lovisoni.

ANTON POTATZKY

V GORICI

obilna in mnogovrstna zaloga

norimberskih, galanterijskih, malih reči in igrač

na debelo in na drobno.

Največi izbor blaga za raznoščke (havzi-rarje), kramarje, črevljarje in krojače, potem molkov, svetih podob itd. dišav, mil itd.

Posebnost:

VRTNA SEMENA

najodličnejših plemen.

PRODAJALNICA: Gorica, via Rastello št. 7 na-sproti c. k. loterijni kolekturi.

Mednarodna linija.

TRSTA-NEW-YORK naravnost.

Veliki parniki s prvim razredom te linije vozijo redno v New-York in sprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in s prav dobro postrežbo.

V NEW-YORK-Odhod iz Trsta.

Parnik Teutonia. Odhod okolo 15. marca.

Kajuta za potnike 200 gld. — Srednji krov 60 gl.

Zarad vožnje treba je obrniti se na

J. T E R K U I L E,
glavnega agenta za potnike,

Via dell' Arsenale h. št. 13, Teatro Comunale, Trst.

Radi blaga na Emiliano d'Ant. Poglajen, glavnega agenta.

CVET ZOPER TRGANJE

po dr. Maliči

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter ravmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine po polnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maliči“ s zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Zahvala.

Ščupmarje. Gospodu pl. Trnkoczy-ju, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinske bolezni na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in uže več dni niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet po 50 kr. ter si ga nemudoma naročil. In res imel je čudovit uspeh, da so se po kratkej rabi oprostil mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednake bolezni priporočam, v vašej blagorodnosti pa izrekam najprisrčnejšo zahvalo, z vsem spoštovanjem udani

Franc Jug, posestnik v Šmarji pri Celji.

Planinski zeliščni sirup kranjski, izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsno in pljučne bolečine; 1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in sirupi.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv., ne smejo bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skaženem želodci, ječnih in obistnih boleznih, v škatuljah à 21 kr.; jeden zavoj e 6 škatuljami 1 gold. 5 kr. Razposilja se le jeden zavoj.

Naročila se izvrše: najhitreje s poštнім povzetjem v lekarni pri „samorogu“

Jul. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu v Ljubljani.